

Torsdag, den 15. marts 2001

5. opfordrer Kommissionen til at samarbejde med medlemsstaterne om at tage den internationale føring i kampen for livsvigtig medicin ved at fremme teknologioverførsel og støtte styrkelsen og/eller udviklingen af den lokale produktionskapacitet;
6. opfordrer til, at den igangværende genforhandling af TRIPS-aftalen sikrer udviklingslandenes ret til at få adgang til den billigst mulige livsvigtige medicin, hvad enten patenteret eller generisk, og opfordrer tillige alle interesserede parter til at engagere sig aktivt i denne proces;
7. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Kommissionen, Rådet, WTO, Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU og Den Afrikanske Enhedsorganisation.

14. Afghanistan

B5-0184, 0196, 0203, 0213, 0219 og 0222/2001

Europa-Parlamentets beslutning om Afghanistan

Europa-Parlamentet,

- der henviser til tidligere beslutninger, bl.a. beslutning af 30. november 2000⁽¹⁾ om situationen i Afghanistan,
  - der henviser til UNESCO's beslutning om bistand til Afghanistan af 29. april 1999,
  - der henviser til resolution 1333/2000 fra FN's Sikkerhedsråd af 19. december 2000,
  - der henviser til Rådets fælles holdninger af 22. januar 2001⁽²⁾ og af 21. februar 2001 om Afghanistan,
  - der henviser til protokol til Haag-konventionen af 1954 om beskyttelse af kulturgenstande i tilfælde af væbnet konflikt,
- A. der henviser til, at Taleban-styrets magtovertagelse i Afghanistan har medført en systematisk diskriminering og en konstant undertrykkelse, navnlig af kvinder, samt en yderst alvorlig sundhedssituation,
  - B. der henviser til, at afghanske kvinder i alle aldersgrupper er udsat for en lovbealet segregation og undertrykkelse inden for alle områder af det private, økonomiske og politiske liv,
  - C. der henviser til, at det fundamentalistiske Taleban-styre ved et dekret beordrede alle statuer i Afghanistan, der var symbol på flere kulturer og religioner, ødelagt, og bekræftede, at de var i modstrid med Islam,
  - D. der henviser til, at dette dekret er et uopretteligt angreb på verdens historiske og kulturelle arv og den afghanske identitet,
  - E. der henviser til den generelle fordømmelse fra det internationale samfund og navnlig fra den muslimske verden,
  - F. der med interesse bemærker kritikken fra de pakistanske myndigheder i denne henseende,
  - G. der er chokeret over den fortsatte tvangsforflyttelse af og massakrer på visse ikke-pushtunske befolkningsgrupper, herunder navnlig hazaraerne,
  - H. der henviser til Taleban-styrets ekspansionstrang og i den forbindelse til eksporten af terrorisme uden for Afghanistans grænser, der truer freden og stabiliteten i Centralasien,
  - I. der henviser til, at den humanitære situation i Afghanistan er tragisk og skyldes såvel virkningerne af krigen, der er ved at sønderrive landet, som tørken,

⁽¹⁾ »Vedtagne tekster«, punkt 11.

⁽²⁾ EFT L 21 af 23.1.2001, s. 1.

Torsdag, den 15. marts 2001

- J. der henviser til, at Afghanistan er ramt af hungersnød på grund af tørke, samt at det er et af de lande, der vil blive hårdest ramt af klimaændringerne,
- K. der henviser til, at medlemsstaterne i henhold til Rådets nye fælles holdning forpligter sig til at:
- træffe de nødvendige foranstaltninger til at gennemføre fra FN's Sikkerhedsråds resolution 1333/2000
  - arbejde for en politisk løsning på konflikten i Afghanistan, der kan sikre fred, stabilitet og respekt for menneskerettighederne
  - yde effektiv humanitær bistand til den civile befolkning
1. fordømmer på det kraftigste Taleban-styrets beslutning om at ødelægge statuerne i Bamiyan og i nationalmuseet, og udtrykker sin harme over denne hidtil usete krænkelse af den menneskelige civilisation og buddhisternes følelser;
2. glæder sig over de voldsomme reaktioner fra det internationale samfund, herunder den muslimske organisation for uddannelse, videnskab og kultur og den arabiske gruppe under UNESCO
3. mener, at denne rystende beslutning tilføjer et yderligere, chokerende aspekt til det skræmmende antal tilfælde af menneskerettighedskrænkelser fra Taleban-styrets side, et styre, der er kendt for at gå ind for kønsapartheid og systematisk undertrykkelse af næsten alle former for personlig frihed;
4. erkender på ny, at de afghanske kvinder er de mest udsatte ofre for den politik, Taleban-styret fører, og minder om, at kvinders rettigheder er en integrerende og udelelig del af ethvert menneskes universelle rettigheder, og anmoder Rådet og Kommissionen om at forelægge initiativer på mødet i FN's Menneskerettighedskommission i Geneve i april 2001;
5. fordømmer den fysiske og psykiske vold, som afghanske kvinder og piger udsættes for som følge af en segregationspolitik, Taleban-styret har indført ved lov, og som indfører forbud, der hverken er af religiøs art eller udspringer af lokale, kulturelle traditioner, men som er udtryk for kønsbestemt diskrimination;
6. fordømmer den fortsatte tvangsforflyttelse af og massakrer på visse mindretal; fordømmer navnlig drabet på mere end 300 hazaraer i provinsen Bamiyan i januar 2001;
7. er overbevist om, at kun et øget internationalt pres mod Taleban-styret og de lande, der støtter det — Pakistan og Saudi-Arabien — vil bevæge Taleban-styret til at ændre politik, navnlig over for kvinder;
8. opfordrer navnlig Pakistan til straks at lukke Taleban-styrets rekrutteringscentre og deres muslimske skoler i Pakistan;
9. glæder sig over den nye fælles holdning fra Rådet og anmoder medlemsstaterne og Rådet om at sikre en konsekvent gennemførelse og gentager sin anmodning til Rådet om at yde et politisk bidrag til genoprettelsen af fred i Afghanistan, bl.a. ved at koordinere initiativerne med nabolandene, herunder navnlig Rusland, Indien og Iran;
10. hilser resolutionen fra FN's Sikkerhedsråd velkommen og glæder sig over de sanktioner, der er blevet indført, fordi Taleban-styret ikke har reageret på de krav, der blev fremsat i denne resolution;
11. anmoder Taleban-styret om straks og uforbeholdent at gennemføre FN's Sikkerhedsråds resolutioner 1333/2000 og 1267/1999;
12. opfordrer FN til at foretage passende undersøgelser af drabene på civile og henstiller til FN straks at nedsætte en uafhængig kommission, der skal undersøge menneskerettighedskrænkelserne i Afghanistan, således som FN's Menneskerettighedshøjkommissær, Mary Robinson, har krævet;

Torsdag, den 15. marts 2001

13. opfordrer Afghanistanens nabolande til at åbne deres grænser for afghanske flygtninge, og anmoder Kommissionen og EU's medlemsstater om hurtigst muligt at yde værtslandene støtte;
14. anmoder Kommissionen om ikke at mindske bestræbelserne for at hjælpe befolkningen, og fastholder på ny, at det er nødvendigt hurtigst muligt at undersøge muligheden for at etablere et nødlager af fødevarer i Dusanbe til befolkningen i den nordlige del af landet;
15. anmoder Kommissionen om at gøre alt for, at ngo'erne kan yde humanitær støtte til det afghanske folk og sikre sig, at denne bistand uden forskelsbehandling bliver tilgængelig for afghanske kvinder;
16. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, de talebanske myndigheder, Nordalliancen og regeringerne i Pakistan, Saudi-Arabien, De Forenede Arabiske Emirater, Indien, Kina, Rusland, Iran, Usbekistan og Tadsjikistan, UNESCO og den arabiske gruppe i UNESCO, den muslimske organisation for uddannelse og FN's Sikkerhedsråd.

---

15. Menneskerettigheder: Situationen i Zimbabwe

B5-0183, 0197, 0204 og 0223/2001

Europa-Parlamentets beslutning om situationen i Zimbabwe

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om situationen i Zimbabwe af 13. april 2000 ⁽¹⁾, 18. maj 2000 ⁽²⁾ og 6. juli 2000 ⁽³⁾,
- A. der henviser til, at den fremherskende situation, hvor retssamfundet truer med at bryde sammen i Zimbabwe, er en direkte følge af den nye bølge af vold og intimidering, som præsident Mugabe har iværksat over for sine politiske modstandere,
- B. der henviser til, at Gloria Olds, moderen til den myrdede farmer Martin Olds, blev fundet dræbt af adskillige skud den 4. marts 2001,
- C. der henviser til, at politiet i Zimbabwe behandler denne sag som et banalt tilfælde af væbnet røveri og mord og nægter at efterforske eventuelle politiske motiver bag overgrebet, hvilket er på linje med tidligere afslag på at efterforske forbrydelser, som mistænkes for at være politisk motiverede og iværksat af regeringen,
- D. der henviser til, at højesteretsdommer Anthony Gubbay er blevet tvunget til at lade sig pensionere og vil blive erstattet af en regeringskandidat, Godfrey Chidyausiku, og til, at højesteretsdommer Gubbay har modtaget en skriftlig forsikring om, at han formelt vil træde tilbage i juli, og at andre dommers uafhængighed vil blive respekteret,
- E. der henviser til, at en uforholdsmæssig stor del af den omfordelte jord er gået til præsident Mugabes tilhængere, og at dette har kompliceret landbesiddelsesproblemerne i Zimbabwe yderligere,
- F. der henviser til, at der er dyb bekymring over den voksende anvendelse af loven om opretholdelse af ro og orden, som er blevet erklæret for forfatningsstridig, men som stadig er i kraft,
- G. der henviser til, at en fri presse og et uafhængigt retsvæsen er grundlæggende elementer i et demokrati, og at Zimbabwe har undertegnet den internationale pakt om civile og politiske rettigheder, hvor retten til ytringsfrihed er nedfældet i artikel 19, samt Commonwealth Harare-erklæringen, som indeholder en forpligtelse til at have et uafhængigt retsvæsen,

⁽¹⁾ EFT C 40 af 7.2.2001, s. 425.

⁽²⁾ EFT C 59 af 23.2.2001, s. 241.

⁽³⁾ »Vedtagne tekster«, punkt 13.